

Kajian ini cuba mencari jawapan tentang apakah sebenarnya asas pembahagian *al-Sunnah* kepada *Tasyrī'iyah* dan *Ghayr Tasyrī'iyah* berdasarkan kepada analisis pendapat para sarjana hukum Islam. Hasil daripada kajian ini, pengkaji dapati bahawa dalam kebanyakan urusan *al-'Ibādāt*, *al-Sunnah* adalah bersifat mandatori untuk selama-lamanya, manakala dalam kebanyakan urusan kehidupan, *al-Sunnah* adalah berasaskan kepada pencapaian tujuan yang dikehendaki oleh Syariah. Urusan *al-'Ibādāt*, yang tidak bersifat mandatori untuk selama-lamanya, adalah satu pendekatan yang diamalkan oleh Nabi ﷺ berdasarkan kepada situasi pada ketika itu. *Al-Sunnah* dalam urusan kehidupan yang bersifat mandatori untuk selama-lamanya dikenali sebagai *al-Muqaddarāt*. Bentuk *al-Qiyās* yang digunakan dalam sebahagian besar urusan *al-'Ibādāt* dan *al-Muqaddarāt* ialah *al-Qiyās al-Juz'ī* yang sandarannya ialah suatu deskripsi yang sesuai yang diambil daripada suatu *naṣṣ* yang tertentu. Bentuk *al-Qiyās* yang digunakan dalam urusan kehidupan, ialah *al-Qiyās al-Ma'nawī* yang sandarannya ialah matlamat yang ditetapkan oleh Syariah dalam sesuatu persoalan. Matlamat yang ditetapkan oleh Syariah itu adalah sabit secara putus, melalui kaedah induktif (*al-Manhaj al-Istiqrā'ī*) yang dilakukan ke atas sebahagian besar *naṣṣ-naṣṣ* dalam persoalan tersebut. Tidak mungkin berlaku percanggahan di antara sesuatu *naṣṣ* dan matlamat yang telah sabit dengan cara yang putus itu. Jika didapati pada zahirnya percanggahan, ini bererti *naṣṣ* yang khusus itu sebenarnya adalah suatu pendekatan semasa yang digunakan oleh Nabi ﷺ dalam menangani sesuatu persoalan berdasarkan kepada situasi tertentu untuk mencapai matlamat Syariah dalam persoalan tersebut.

ABSTRACT

This research revolves around the idea of classifying *al-Sunnah* into a permanent binding ruling and unbinding one and standards of such classification. This is the issue the researcher attempts to investigate by analyzing the jurists' direct or indirect opinion in relation to the issue. The researcher arrived that the majority of *al-Sunnah* related to devotional acts is a permanent binding ruling, whereas the majority of *al-Sunnah* related to non devotional acts depends on actualization of the objective of *Syari'ah* in matter concern. *Al-Sunnah* related to devotional acts which is not a permanent binding ruling is a mechanism adopted by the Prophet ﷺ based on the conditions and circumstances of his time. *Al-Sunnah* related to non devotional acts which is a permanent binding ruling known as *al-Muqaddarāt*. In dealing with the majority of devotional acts, the analogy used is the one which is based on the consistent and evident attribute taken from a specific text, whereas in dealing with the majority of non devotional acts, the analogy used is the one which is based on the objective determined by *Syariah* in matter concern. This *Syariah* objective is conclusive in nature due to its confirmation which is obtained through the inductive method done on the combination of *Syariah* texts related to matter concern. There is no contradiction between specific *Syariah* text (*al-Sunnah*) in an issue and its objective. If any non-compromising contradiction appears, then it means that the specific *Syariah* text (*al-Sunnah*) is in fact the means used by the Prophet ﷺ in achieving that objective which suits the conditions and circumstances of his time, and as such reliance should be on what achieves *Syariah* objective in stead of relying on the content of a specific *Syariah* text (*al-Sunnah*) because what is supported by the combination of texts together is prior in consideration than what is indicated by one text.